

РЕШЕНИЕ

№ 6528

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1280** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 251, чл. 244, т. 7 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБ.

С жалба, вх. № 5446/09.02.2023 г. В. В. Д. –военнослужещ, подполковник, началник на Отделение „Сигурност на информацията“ във военно формирование 48960 – С. оспорва издадената от министъра на Министерство на отбраната ЗАПОВЕД № КН-18/18.01.2023 г., с която, на основание чл. 245, ал. 2, вр. чл. 244, т. 7 и чл. 242, т.1, т. 9 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБ му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, прекратен е договорът за военна служба, освободен е от длъжност и от военна служба, и е зачислен в запаса. Дисциплинарното наказание е наложено за това, че: „на 02.12.2022 г., около 11:20 часа в [населено място] подполковник В. В. Д. е управлявал личния си лек автомобил „Фиат-К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , с положителен резултат от 1,38 промили в количеството издишан въздух, установено по надлежния ред с техническо средство „Дрегер алкотест“ 7510, № ARNA0063, за което е съставен Акт за установяване на административно нарушение, серия GA № 780366/2022 г., за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за движение по пътищата и е издаден талон за изследване № 123412, но военнотслужещият не е дал кръвна проба“.

В съдебното производство жалбоподателят не се явява. Представяван е от упълномощен адвокат Х. Г., който: поддържа жалбата; ангажира писмени доказателства, изискани служебно от Съда и представени от Военно – окръжна

прокуратура – С.; представя и други писмени доказателства; претендира възстановяване на разноските за водене на делото, съгласно списък; представил е и писмена защита. Жалбата съдържа твърдения и доводи за: неправилна квалификация на деянието; преждевременно налагане на дисциплинарното наказание, понеже Военно – окръжна прокуратура – С. все още не е предявила обвинение за същото деяние, съставляващо престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК; за случая би била приложима разпоредбата на чл. 245, ал. 1, т. 1 ЗОВСРБ; в заповедта няма мотиви, защо се приема, че нарушението е такова, по смисъла на чл. 245, ал. 2 с.з.; допуснати са съществени нарушения на административнопроизводствените правила в частта по установяване на авторството на деянието – „ако има нарушение на закона се касае за извършено престъпление по действащия НК, а не административно нарушение по ЗДВП, което се установява с АУАН, съставен по реда на ЗАНН“ С писмената защита се поддържат същите доводи, като се оспорват документи, съставляващи административнонаказателната преписка – протокол за обиск на лице, АУАН, резултати от изследване с техническо средство, за установяване наличие на алкохол в издишан въздух; твърди се още, че жалбоподателят не е извършил вмененото му деяние.

Упълномощеният процесуален представител на ответника: оспорва жалбата, за което е представен и писмен отговор; излага подробно становище за правилност и законосъобразност на оспорената заповед; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското; представя писмени бележки.

По искане на адвоката – пълномощник на оспорващия Съдът изиска и от Военно – окръжна прокуратура – С. се представиха (л.л. 77-81) писмени доказателства, както и писмо от военен следовател, по Досъдебно производство № 88-СЛ/2022 г., според което, към 07.04.2023 г. В. В. Д. не е привлечен като обвиняем. Съдът изиска служебно от Военно – окръжна прокуратура- С. и заверени преписи на: всички документи, налични в ДП № 88-Сл/2022 г., изпратени им от Районно управление на МВР - С., като административна преписка, във връзка с АУАН Серия ГА, № 760366/02.12.2022 г., относно В. В. Д.. Позовавайки се на тези доказателства, подробно анализирани с писмената защита адвокат Х. Г. е обосновал твърдението си, че жалбоподателят не е извършил вмененото му деяние.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства, налични в делото и приети без оспорване, намира по същество следното.

Жалбата срещу издадената от министъра на Министерство на отбраната Заповед № КН-18/18.01.2023 г. е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна.

С оспорената заповед В. В. Д. - военнослужещ, началник на Отделение „Сигурност на информацията“ във военно формирование 48960 – С. е наказан с дисциплинарно наказание „уволнение“, за това, че: на 02.12.2022 г., около 11:20 часа в [населено място], от полицейски служители било установено да е управлявал личния си лек автомобил, след като преди това е употребил алкохол – установен с техническо средство („Дрегер алкотест“ 7510, № ARNA0063) резултат от 1,38 промили в количеството издишан въздух. За случая било образувано и Досъдебно производство № 88-СЛ/2022 г., по описа на Военно – окръжна прокуратура – С.. Проведено е дисциплинарно производство, за резултатите от което е изготвен протокол, от 12.12.2022 г. (л. 3б), подписан от дисциплинарната комисия с предложение, на подполковник В. В. Д. да бъде наложено наказание „уволнение“. Министърът е

възприел констатациите и със Заповед № КН-18/18.01.2023 г. е предявил на военнослужещия дисциплинарно обвинение за извършени две нарушения на военната дисциплина, както следва: А/ по смисъла на чл. 242, т. 1, вр. чл. 178, ал. 1 ЗОВСРБ – „неизпълнение на задължение по военна служба“, обвързано с нарушение на т. 6 от Заповед № ОХ-743/12.08.2022 г. на министъра (л. 51), с чл. 114, т. 3, т. 4 и чл. 115, ал. 1, т. 7 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България; Б/ по смисъла на чл. 242, т. 9 ЗОВСРБ, вр. т. 5.8.2. от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден със Заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра.

Преди налагане на дисциплинарното наказание от подполковник В. Д. са изискани и той е представил писмени обяснения до министъра (л. 29 от делото), като е заявил, че: не му била взета кръвна проба, „по съвет на Полицията“; не му е връчван талон за изследване, номер 123412 и той не е виждал такъв; не му е издавано наказателно постановление. Представен е и АУАН, от 02.12.2022 г. (л. 46), в който е отразено, че на същата дата в [населено място], на посочено конкретно място, в 11, 20 часа В. В. Д. е управлявал лек автомобил и след съответната контролна проверка с техническо средство „Дрегер – алкотест“ е установено наличие на алкохол в издишания въздух, с концентрация 1, 38 промили, за което е издаден талон за изследване на кръв, № 123412. Актът е подписан от жалбоподателя Д. без възражения. С цитираното по – горе писмо от Военно – окръжна прокуратура – С. са представени (л.л. 79-81): разпечатка от теста с „Дрегер Алкотест 7510“; Заповед за задържане на лице, рег. № 338зз-325/02.12.2022 г., издадена от полицейски орган при РУ на МВР – С.; протокол за обиск. С писмо от 12.06.2023 г. от същата прокуратура се представиха: писмото от 19.04.2023 г., от началника на РУ – МВР С., с което на прокуратурата е изпратена административнонаказателната преписка; талона за изследване, № 123412, в който е отразено, че В. Д. е получил същия на дата 02.12.2022 г., в 11, 30 часа; Заповед за задържане на лице, рег. № 338зз-325/02.12.2022 г., с която В. Д. е задържан в РУ-С., без да е посочен изрично начален час на задържането, а само час на освобождаването – 19, 40 часа, на 02.12.2022 г. От страна на Военно – окръжна прокуратура – С., респ. – от ответника не бе установено, дали по Досъдебно производство № 88-СЛ/2022 г. на жалбоподателя е било повдигано обвинение за извършено престъпление по чл. 343б, ал. 1 НК.

Съдът приема, че описаната фактическа обстановка не се опроверга от страна на жалбоподателя и не са представени доказателства в тази насока.

Основното възражение на адвоката – пълномощник на оспорващия е, че резултатът от воденото от Военно – окръжна прокуратура – С. досъдебно производство е от преюдициално значение за ангажиране на дисциплинарна отговорност по ЗОВСРБ. Такава теза не е съобразена с разпоредбата на чл. 243, ал. 1 от специалния закон, според която „нарушителят на военната дисциплина се наказва с дисциплинарните наказания по този закон, независимо от предвидената имуществена, административнонаказателна или наказателна отговорност“. С оглед на това Съдът счита за неоснователно и не противопоставимо в настоящото съдебно производство възражението на адвоката, че разпечатката от дрегера не касае жалбоподателя В. Д., понеже е с час на пробата 11:09:40 часа, а в заповедта за задържане е посочен час 11:10 часа, т.е. – само 20 секунди след пробата за алкохол в издишания въздух. Вероятно е полицейският служител, издал заповедта за задържане – В. Г. Н., който е записан като свидетел при съставянето на процесния АУАН, серия ГА, № 780366/02.12.2022 г. (л. 46), да е записал час 11, 10, имайки предвид началния момент,

считано от който на жалбоподателя В. Д. е било съобщено, че ще бъде отведен в районното управление на МВР. Във всеки случай Съдът не приема, че това формално несъответствие засяга правото на защита, на жалбоподателя. В акта за установяване на административно нарушение е описан серийният номер на техническото средство „Дрегер Алкотест 7510“, а именно – ARNA0161, а В. Д. е подписал акта без възражения. Според разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от Закона за движението по пътищата „редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“. В съответствие с общия принцип на чл. 154, ал. 1 ГПК в тежест на жалбоподателя бе да установи и докаже твърдението, че представената разпечатка от пробата с „Дрегер Алкотест 7510“, сериен № ARNA0161 – 1, 38 промили съдържание на алкохол в издишания въздух не се отнася за него. Т. доказване не бе проведено. От друга страна Съдът приема, че ответникът, с представените писмени доказателства установи и докажа обстоятелството, че жалбоподателят, на процесните дата, час и място е управлявал лек автомобил, след като преди това е употребил алкохол.

Оспорената Заповед № КН-18/18.01.2023 г. има ясни и непротиворечиви мотиви, които позволяват на Съда да осъществи дължимия (чл. 146 АПК) контрол за законосъобразност. Посочени са разпоредбите, нарушаването на които е вменено; фиксирани са времето и мястото на извършване на нарушението, доказателствата, въз основа на които е прието да е извършено същото; изложени са и мотиви, относно определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, така както изисква чл. 247 ЗОВСРБ. Несъмнено нормите на чл. 114, т. 4 и чл. 115, ал. 1, т. 7 от Устава за войсковата служба на въоръжените сили на Република България задължават военнослужещият да пази честта на пагона и да не нарушава законите и обществения ред, следователно неизпълнението им съставлява нарушение на военната дисциплина, по смисъла на чл. 242, т. 1 ЗОВСРБ. Съответно - по смисъла на чл. 242, т. 9 ЗОВСРБ несъобразяването с етичните норми на т. 5.8.2. от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите (л. 57), утвърден със Заповед № ОХ-858/27.09.2021 г. на министъра също е нарушение на военната дисциплина. Извършването на двете нарушения в идеална съвкупност може да бъде определено като „друго тежко нарушение на военната дисциплина“, по смисъла на чл. 245, ал. 2 ЗОВСРБ. Управляването на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1, 2 на хиляда, установено по надлежния ред, е престъпление от общ характер – чл. 343б, ал. 2 НК. В случая липсва установяване на такава концентрация по надлежния ред, но установената с техническо средство концентрация на алкохол в издишан въздух-

1, 38 промили сочи също на висока степен на обществена опасност, на деянието и дееца. Когато се касае за служител на Министерство на отбраната, осъществяващ военна служба тези нарушения на военната дисциплина не съответстват на правилата за поведение, регламентирани с Етичния кодекс за поведение на военнослужещите.

Заповед № КН-18/18.01.2023 г. е издадена от компетентен административен орган, който изцяло е спазил установените със ЗОВСРБ процесуални правила – чл. 246, ал. 1, ал. 2, ал. 4; чл. 247; чл. 249, ал. 1.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявената от процесуалния представител на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24, изр. първо от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК,

Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от В. В. Д. – военнослужещ, подполковник, началник на Отделение „Сигурност на информацията“ във военно формирование 48960 – С., против издадената от министъра на Министерство на отбраната ЗАПОВЕД № КН-18/18.01.2023 г., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, прекратен е договорът за военна служба, освободен е от длъжност и от военна служба, и е зачислен в запаса.

ОСЪЖДА В. В. Д. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Министерство на отбраната юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: